

Справа № 991/13382/24

Провадження 2-а/991/25/24

ВИЩИЙ АНТИКОРУПЦІЙНИЙ СУД

РІШЕННЯ

Іменем України

25 грудня 2024 року

м.Київ

Вищий антикорупційний суд у складі
головуючого судді Михайленко В.В.,
суддів Мойсака С.М., Хамзіна Т.Р.
за участю секретаря судового засідання Клочко Е.К.,
представника позивача Кржевіна В.М.,

розглянувши позовну заяву Міністерства юстиції України (місцезнаходження: 01001, м. Київ, вул. Городецького, 13, ідентифікаційний код юридичної особи: 00015622) до

ОСОБА_1, який народився **ІНФОРМАЦІЯ_1**, проживає за адресою: **АДРЕСА_1**, зареєстрований за адресою: **АДРЕСА_2**, громадянина України, РНОКПП **НОМЕР_1**,

третя особа, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору, **Товариство з обмеженою відповідальністю «ЗОЛОТА ФІШКА»** (код ЄДРПОУ 33295171, адреса: м. Київ, вул. Ак. Вільямса, буд. 15, корп. 1, кв. 125)

про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 [статті 4 Закону України «Про санкції»](#),

ВСТАНОВИВ:

1. Суть справи

1.1. До Вищого антикорупційного суду надійшла позовна заява Міністерства юстиції України (далі *Позивач*) до **ОСОБА_1** (далі *Відповідач*), третя особа, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору, - Товариство з обмеженою відповідальністю «ЗОЛОТА ФІШКА» (далі *Третя особа*) про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 [статті 4 Закону України «Про санкції»](#) (далі *Закон*), та стягнення в дохід держави активів на праві власності належать **ОСОБА_1**.

1.2. Позивач стверджує, що відповідач поширює російську пропаганду, направлену на виправдовування, визнання правомірною збройної агресії проти України, заперечення самовизначення України, підтримання політики держави-агресора щодо невизнання права Українського народу на самоідентифікацію та самовизначення, викривлення уявлення про самотність Українського народу та його прагнення до незалежності, що реалізується через поширення фальшивих ідеологем, в основі яких лежить завідомо хибне та маніпулятивне ототожнення українського патріотизму з «нацизмом», а також глорифікує осіб, які здійснювали збройну агресію проти України, представників збройних формувань держави-агресора, іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих державою-агресором.

1.3. Позивач просить застосувати санкцію, передбачену пунктом 1-1 частини 1 [статті 4 Закону](#), і стягнути в дохід держави такі активи:

- земельну ділянку з кадастровим номером 1824080400:05:000:0167, загальна площа 0.97 га, цільове призначення - для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, місцезорозташування земельної ділянки: Брониківська сільська рада;
- земельну ділянку з кадастровим номером 1824080400:05:000:0168, загальна площа 0.8999 га, цільове призначення - для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, місцезорозташування земельної ділянки: Брониківська сільська рада;
- земельну ділянку з кадастровим номером 1824080400:05:000:0332, загальна площа 0.18 га, цільове призначення - для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, місцезорозташування земельної ділянки: Брониківська сільська рада;
- земельну ділянку з кадастровим номером 1824080400:05:000:0333, загальна площа 0.18 га, цільове призначення - для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, місцезорозташування земельної ділянки: Брониківська сільська рада;
- мисливську нарізну зброю «Z-10», к-р 308 Win, № НОМЕР_2 , зареєстровану в ГУНП у м. Києві за дозволом № НОМЕР_20;
- пристрій вітчизняного виробництва для відстрілу набоїв споряджених гумовою кулею марки «ПМ-Т», к-р 9 мм, № НОМЕР_3 , зареєстрований в ГУНП у м. Києві за дозволом № НОМЕР_18;
- мисливську гладкоствольну зброю «ТОЗ-34Р», к-р 12, № НОМЕР_4 , зареєстровану у Шевченківському УП ГУНП України в м. Києві за дозволом № НОМЕР_19;

- транспортний засіб SKODA OCTAVIA ELEGANCE 1.8, VIN: НОМЕР_5 , номер двигуна: НОМЕР_6 , номер та серія знака: НОМЕР_7 , свідоцтво про реєстрацію: НОМЕР_8 , дата реєстрації: 14.05.2004;
- майнові права на опис телепроєкту (передачі) «ІНФОРМАЦІЯ_7» за свідоцтвом про реєстрацію авторського права на твір від 26.04.2010 № НОМЕР_9 ;
- майнові права на опис телепроєкту (передачі) «ІНФОРМАЦІЯ_8» за свідоцтвом про реєстрацію авторського права на твір від 26.04.2010 № НОМЕР_10 ;
- майнові права на опис телепроєкту (передачі) «ІНФОРМАЦІЯ_9» за свідоцтвом про реєстрацію авторського права на твір від 26.04.2010 № НОМЕР_11 ;
- майнові права на опис телепроєкту (передачі) «ІНФОРМАЦІЯ_10» за свідоцтвом про реєстрацію авторського права на твір від 14.05.2010 № НОМЕР_12 ;
- майнові права на опис телепроєкту (передачі) «ІНФОРМАЦІЯ_11» за свідоцтвом про реєстрацію авторського права на твір від 14.05.2010 № НОМЕР_13 ;
- майнові права на опис телепроєкту (передачі) «ІНФОРМАЦІЯ_12» за свідоцтвом про реєстрацію авторського права на твір від 14.05.2010 № НОМЕР_14 ;
- майнові права на опис телепроєкту (передачі) «ІНФОРМАЦІЯ_13» за свідоцтвом про реєстрацію авторського права на твір від 26.04.2010 № НОМЕР_15 ;
- 59 % частки у статутному капіталі Товариства з обмеженою відповідальністю «ЗОЛОТА ФІШКА» (код ЄДРПОУ: 33295171);
- грошові кошти, розміщені на рахунку № НОМЕР_16 в АТ «ОТП БАНК», у розмірі 122,54 доларів США;
- грошові кошти, розміщені на рахунку № НОМЕР_17 в АТ «ОТП БАНК», у розмірі 457 грн 89 коп.

2. Короткий зміст позовних вимог та їх обґрунтування

2.1. Рішенням Ради національної безпеки і оборони України (далі - РНБО) від 18.11.2023 «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)» (введене в дію [Указом Президента України від 18.11.2023 № 758/2023](#)) до ОСОБА_1 (ОСОБА_2 , ОСОБА_3 , ОСОБА_4 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , громадянин України, громадянин російської федерації,

реєстраційний номер облікової картки платника податків - НОМЕР_1) застосовано санкцію у виді блокування активів.

За твердженням Позивача, Відповідач є членом так званого «Комітету спасіння України», що є контрольованою рф ініціативою колишніх високопосадовців України часів президенства ОСОБА_5 , що претендувала на звання «тіньового (альтернативного) уряду України у вигнанні», в якому займає посаду керівника Департаменту інформації. Представники «комітету» спонукають до повалення конституційного ладу України, захоплення державної влади, введення російської мови як другої державної, закріплення федеративного устрою в державі, закликаючи організувати антиукраїнські мітинги і не виконувати рішення законної влади України.

2.2. З посиланням на лист СБУ від 04.01.2024 № 5/3/1-230 Позивач вказує таке:

- з 2014 року ОСОБА_1 переховується від українських правоохоронних органів на території рф. В цьому ж році ним отримано громадянство російської федерації;
- ОСОБА_1 приєднався до створеного російським державним інформаційним агентством «Россия сегодня» Інтернет-проекту «Украина.ру», де працює випусковим редактором;
- з січня 2015 року ОСОБА_1 співпрацює з російським інформаційним агентством «News Front»;
- з 2016 року ОСОБА_1 веде програму «Добрый вечер, Киев!» на російському телеканалі «Царьград ТВ», в ефірах якої критикує діяльність української влади, називаючи її «політичним цирком України»;
- ОСОБА_1 позиціонує себе як «політолог», підриваючи авторитет українських правоохоронних органів;
- ОСОБА_1 є координатором антиукраїнського проекту «Безсмертний полк України»;
- Головним управлінням СБ України у м. Києві та Київській області ОСОБА_1 28.11.2022 в рамках кримінального провадження № 22022101110000133 повідомлено про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. [110](#), ч. 2 ст. [111](#), ч. 2 ст. [436-2 КК України](#). А 30.11.2022 обвинувальний акт у вказаному кримінальному провадженні скеровано до Солом'янського районного суду м. Києва.

2.3. Відповідач у публікаціях та відеозаписах, розміщених у відкритому доступі у мережі Інтернет, а також у літературних творах, поширює російську пропаганду, направлену на виправдовування, визнання правомірною збройної агресії проти України, заперечення самовизначення України, підтримання політики держави-агресора щодо невизнання права Українського народу на

самоідентифікацію та самовизначення, викривлення уявлення про самобутність Українського народу та його прагнення до незалежності, що реалізується через поширення фальшивих ідеологем, в основі яких лежить завідомо хибне та маніпулятивне ототожнення українського патріотизму з «нацизмом», а також глорифікує осіб, які здійснювали збройну агресію проти України, представників збройних формувань держави-агресора, іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих державою-агресором.

Підставами для застосування санкції Позивач визначив підпункт «в» пункту 2 абзацу 4 частини 1 статті 5-1 Закону (інформаційне сприяння завданню істотної шкоди національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України, зокрема шляхом організації, фінансування та безпосереднього здійснення публічних дій) та зазначив, що Відповідач здійснює терористичну діяльність.

3. Клопотання учасників справи та процесуальні дії у справі

3.1. Згідно з протоколом автоматизованого розподілу судової справи між суддями від 29.11.2024 для розгляду адміністративної справи визначено колегію суддів Вищого антикорупційного суду у складі головуючого судді Михайленко В.В., суддів Мойсака С.М., Хамзіна Т.Р. Ухвалою Вищого антикорупційного суду від 02.12.2024 відкрито провадження у справі за правилами спрощеного позовного провадження.

3.2. До Вищого антикорупційного суду 29.11.2024 надійшла заява Міністерства юстиції України про забезпечення позову у справі про застосування санкції. Ухвалою суду від 02.12.2024 зазначену заяву задоволено та вжито заходів забезпечення позову.

4. Позиції учасників справи

4.1. Представник Позивача підтримав позовні вимоги. Позовну заяву просив задовольнити у повному обсязі.

Додатково надав письмові пояснення, в яких зазначив, що ОСОБА_1 є громадянином України, який мешкає у місті Москва, російської федерації. Відповідач співпрацює з російським медіапростором і розповсюджує проросійську, антиукраїнську пропаганду, направлену на виправдовування, визнання правомірною збройної агресії проти України, заперечення самовизначення України, підтримання політики держави-агресора щодо невизнання права Українського народу на самоідентифікацію та самовизначення, викривлення уявлення про самобутність Українського народу та його прагнення до незалежності, що реалізується через поширення фальшивих ідеологем, в основі яких лежить завідомо хибне та маніпулятивне ототожнення українського патріотизму з «нацизмом», а також глорифікує осіб, які здійснювали збройну агресію проти України, представників збройних

формувань держави-агресора, іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих державою-агресором.

Вказує, що дії Відповідача містять ознаки, визначені підпунктом «в» пункту другого абзацу четвертого частини першої статті [51 Закону України «Про санкції»](#), а також ознаки терористичної діяльності. Оскільки Відповідач не набув громадянства російської федерації і не був позбавлений громадянства України, позов до нього подано як до громадянина України.

Уточнив, що підставою застосування до Відповідача санкції у вигляді стягнення активів є здійснення ним терористичної діяльності, а саме пропаганда російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії російської федерації як держави-терориста проти України.

4.2. Відповідач та Третя особа, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору, у судові засідання не з'явилися, відзив на позовну заяву не подали.

4.3. Згідно з частинами 1 та 2 [статті 268 КАС України](#) у справах, визначених [статтею 283-1 цього Кодексу](#), щодо подання позовної заяви та про дату, час і місце розгляду справи суд негайно повідомляє відповідача та інших учасників справи шляхом направлення тексту повістки до електронного кабінету, а за його відсутності - кур'єром або за відомим суду номером телефону, факсу, електронною поштою чи іншим технічним засобом зв'язку. Учасник справи вважається повідомленим належним чином про дату, час та місце розгляду справи, визначеної частиною першою цієї статті, з моменту направлення такого повідомлення працівником суду, про що останній робить відмітку у матеріалах справи, та (або) з моменту оприлюднення судом на веб-порталі судової влади України відповідної ухвали про відкриття провадження у справі, дату, час та місце судового розгляду.

Із змісту частини 3 статті [268](#), абзацу 2 частини 5 статті [283-1 КАС України](#) вбачається, що неявка в судові засідання учасників справи та/чи їх представників, повідомлених про дату, час та місце судового засідання, не перешкоджає розгляду позовної заяви по суті та не може бути підставою для зупинення строків її розгляду, відкладення засідання на інший час чи дату або оголошення перерви в судовому засіданні. Таким чином, умовою для розгляду справи без участі учасників, які не з'явилися у судові засідання, є їх належне повідомлення про дату, час та місце проведення судового засідання.

4.4. Враховуючи наведені положення, учасники належним чином повідомлені як про відкриття провадження у справі, так і про дату, час та місце розгляду справи шляхом:

- публікації на веб-сторінці Вищого антикорупційного суду на веб-порталі «Судова влада України»

(https://hcac.court.gov.ua/hcac/gromadyanam/administrative_rulings/) ухвали про відкриття провадження у справі від 02.12.2024. В ухвалі, серед іншого, Відповідачу роз'яснено право подати відзив на позовну заяву, а також наслідки неприбуття в судові засідання; повідомлено про можливість одержання інформації по справі на офіційному веб-порталі «Судова влада України» (т.1 а.с.215);

- публікації на веб-сторінці Вищого антикорупційного суду на веб-порталі «Судова влада України» (<https://hcac.court.gov.ua/hcac/gromadyanam/summons/>) повістки про виклик в судові засідання, призначені на 05.12.2024, 18.12.2024, 25.12.2024 (т.1 а.с.214-215,226);

- надсилання ухвали про відкриття провадження у справі та судової повістки за останнім відомим місцем реєстрації Відповідача (т.1 а.с.194);

- надсилання ухвали про відкриття провадження у справі та судової повістки за місцем реєстрації третьої особи - Товариства з обмеженою відповідальністю «ЗОЛОТА ФІШКА» (т.1 а.с.195);

- відкладення судового засідання в тому числі з метою надання додаткового часу Відповідачу і Третій особі для процесуального реагування на позовну заяву.

4.5. З огляду на викладене у справі вжито всі можливі заходи щодо належного повідомлення учасників справи про дату, час та місце розгляду справи. Тому Суд дійшов висновку про можливість розгляду справи без їх участі відповідача і третьої особи.

4.7. Інші особи, у разі коли рішення у справі може вплинути на їх права, свободи, інтереси або обов'язки, можуть вступити у справу до початку судового засідання за їх клопотанням, клопотанням учасників справи або шляхом заявлення самостійних вимог щодо предмету спору (позовної заяви). На момент розгляду адміністративної справи інші особи своїм правом не скористалися.

5. Заслухавши учасників, дослідивши обставини справи, оцінивши подані докази, Суд дійшов таких висновків

5.1. Відповідно до частини 1, 3 [статті 1 Закону](#) з метою захисту національних інтересів, національної безпеки, суверенітету і територіальної цілісності України, протидії терористичній діяльності, а також запобігання порушенню, відновлення порушених прав, свобод та законних інтересів громадян України, суспільства та держави можуть застосовуватися спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (далі - санкції). Застосування санкцій не виключає застосування інших заходів захисту національних інтересів, національної безпеки, суверенітету і територіальної цілісності України, її економічної

самостійності, прав, свобод та законних інтересів громадян України, суспільства та держави.

Згідно з частиною 2 [статті 1 Закону](#) санкції можуть застосовуватися з боку України по відношенню до іноземної держави, іноземної юридичної особи, юридичної особи, яка знаходиться під контролем іноземної юридичної особи чи фізичної особи-нерезидента, іноземців, осіб без громадянства, а також суб'єктів, які здійснюють терористичну діяльність, а санкції у виді позбавлення державних нагород - проти будь-яких нагороджених осіб, зазначених у частині четвертій [статті 3 цього Закону](#).

Санкція, передбачена пунктом 1-1 частини першої [статті 4 Закону](#), має винятковий характер та може бути застосована лише щодо фізичних та юридичних осіб, які своїми діями створили суттєву загрозу національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України (в тому числі шляхом збройної агресії чи терористичної діяльності) або значною мірою сприяли (в тому числі шляхом фінансування) вчиненню таких дій іншими особами, у тому числі до резидентів у розумінні [Закону України "Про основні засади примусового вилучення в Україні об'єктів права власності Російської Федерації та її резидентів"](#).

Ця санкція може бути застосована у період дії правового режиму воєнного стану чи після його припинення або скасування (якщо позовну заяву про застосування цієї санкції подано в період дії правового режиму воєнного стану) та за умови, що на відповідну фізичну чи юридичну особу в порядку, визначеному цим [Законом](#), вже накладено санкцію у виді блокування активів.

У відповідності до частини 2 [статті 5-1 Закону](#) за наявності підстав та умов, зазначених у частині першій цієї статті, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції, звертається до Вищого антикорупційного суду з позовною заявою про застосування до відповідної фізичної або юридичної особи санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої [статті 4 цього Закону](#), у порядку, визначеному [Кодексом адміністративного судочинства України](#).

Частинною 1 [статті 4 Закону](#) передбачено, що до осіб можуть бути застосовані санкції, зокрема у виді стягнення в дохід держави активів, що належать фізичній або юридичній особі, а також активів, щодо яких така особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними (пункт 1-1 частини 1 статті 4 Закону).

Застосування санкцій ґрунтується на принципах законності, прозорості, об'єктивності, відповідності меті та ефективності (частина 2 статті 3 Закону). Одночасно у відповідності до частини 4 [статті 9 КАС України](#) суд вживає

визначені [законом](#) заходи, необхідні для з'ясування всіх обставин у справі. При чому на підставі частини 6 [статті 283-1 КАС України](#) суд ухвалює рішення на користь тієї сторони, сукупність доказів якої є більш переконливою порівняно із сукупністю доказів іншої сторони.

5.2. Системний аналіз норм чинного законодавства свідчить про те, що при вирішенні справи за позовом про стягнення активів в дохід держави, з'ясуванню підлягають такі обставини:

1. чи є відповідач іноземною юридичною особою, юридичною особою, яка знаходиться під контролем іноземної юридичної особи чи фізичної особи-нерезидента, іноземцем, особою без громадянства або суб'єктом, який здійснює терористичну діяльність;
2. чи позовна заява подана в період дії правового режиму воєнного стану;
3. чи накладена на відповідача санкція у виді блокування активів в порядку, визначеному [Законом України «Про санкції»](#);
4. чи можна вважати рішення чи дії відповідача такими, що створили суттєву загрозу національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України або значною мірою сприяли вчиненню таких дій іншими особами;
5. чи заявлені до стягнення в дохід держави активи
 - а) які безпосередньо належать відповідачу або
 - б) щодо таких активів відповідач може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними;
6. сукупність доказів якої сторони є більш переконливою;
7. чи можливо за допомогою стягнення в дохід держави досягти мети захисту національних інтересів, національної безпеки, суверенітету і територіальної цілісності України, протидії терористичній діяльності, запобігання порушенню, відновлення порушених прав, свобод та законних інтересів громадян України, суспільства та держави;
8. чи є стягнення в дохід держави співмірним (пропорційним) визначеній в [Законі](#) меті.

5.2.1. Щодо статусу Відповідача

Позивач зазначає, що Відповідач є громадянином України і співпрацює з російським медіапростором, розповсюджуючи проросійську, антиукраїнську пропаганду, тобто вчиняє дії, які підпадають під ознаки «терористичної діяльності».

[Указом Президента України №758/2023 від 18.11.2023](#) введено в дію рішення Ради національної безпеки і оборони України від 18 листопада 2023 року «Про застосування та внесення змін до персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)». Цим рішенням відносно ОСОБА_1 застосована санкція у виді блокування активів строком на десять років (до 18.11.2033). Санкція у виді блокування активів застосована до ОСОБА_1 як до громадянина України (т. 1 а.с. 35-36).

Відповідно до частини 2 [статті 1 Закону України «Про санкції»](#) санкції можуть застосовуватися з боку України по відношенню до суб'єктів, які здійснюють терористичну діяльність, безвідносно до громадянства.

[Статтею 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом»](#) визначено, що *терористичною діяльністю є діяльність, яка охоплює пропаганду російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії російської федерації як держави-терориста проти України. Законом України «Про заборону пропаганди російського неонацистського тоталітарного режиму, акту агресії проти України з боку російської федерації як держави-терориста, символіки, яка використовується збройними та іншими воєнними формуваннями російської федерації у війні проти України» до пропаганди російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії російської федерації як держави-терориста проти України віднесено:*

- поширення інформації, спрямованої на підтримку або виправдання злочинного характеру діяльності російської федерації, органів держави-терориста (держави-агресора), їх посадових осіб, працівників, службовців (у тому числі військовослужбовців) та (або) представників, які відкрито або приховано діють від імені російської федерації на території України або з територій інших держав проти України;

- публічне заперечення, у тому числі через засоби масової інформації або з використанням мережі Інтернет, злочинного характеру збройної агресії російської федерації проти України.

З метою встановлення чи є Відповідач суб'єктом до якого, у відповідності до вимог [статті 1 Закону України «Про санкції»](#), можуть застосовуватися з боку України санкції, суд дослідив дії Відповідача у розділі 5.2.5 цього Рішення на предмет того, чи є його дії формою терористичної діяльності відповідно до вимог [статті 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом»](#).

5.2.3. Щодо правового режиму воєнного стану

Відповідно до [Закону України «Про правовий режим воєнного стану»](#) воєнний стан - це особливий правовий режим, що вводиться в Україні або в окремих її місцевостях у разі збройної агресії чи загрози нападу, небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності та передбачає надання

відповідним органам державної влади, військовому командуванню, військовим адміністраціям та органам місцевого самоврядування повноважень, необхідних для відвернення загрози, відсічі збройної агресії та забезпечення національної безпеки, усунення загрози небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності, а також тимчасове, зумовлене загрозою, обмеження конституційних прав і свобод людини і громадянина та прав і законних інтересів юридичних осіб із зазначенням строку дії цих обмежень. Правовою основою введення воєнного стану є [Конституція України](#), цей Закон та указ Президента України про введення воєнного стану в Україні або в окремих її місцевостях, затверджений Верховною Радою України.

У зв'язку з військовою агресією російської федерації [Указом Президента України № 64/2022 від 24.02.2022](#) в Україні введено воєнний стан. Дія воєнного стану неодноразово продовжувалась, зокрема, [Указом Президента України від 28.10.2024 № 740/2024](#) - з 05:30 10.11.2024 на 90 діб.

Отже, на момент звернення Позивача до суду із цим позовом та на момент розгляду справи в Україні продовжує діяти правовий режим воєнного стану.

5.2.4. Щодо попереднього застосування до Відповідача санкції у виді блокування активів

Згідно з частиною 3 [статті 5 Закону](#) рішення щодо застосування, скасування та внесення змін до санкцій щодо окремих іноземних юридичних осіб, юридичних осіб, які знаходяться під контролем іноземної юридичної особи чи фізичної особи-нерезидента, іноземців, осіб без громадянства, а також суб'єктів, які здійснюють терористичну діяльність (персональні санкції), передбачених пунктами 1, 2-21, 23-25 частини першої [статті 4 цього Закону](#), приймається Радою національної безпеки та оборони України та вводиться в дію указом Президента України. Відповідне рішення набирає чинності з моменту видання указу Президента України і є обов'язковим до виконання.

Рішенням Ради національної безпеки і оборони України від 18.11.2023 «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)», введеним в дію [Указом Президента України від 18.11.2023 № 758/2023](#), до Відповідача застосована санкція у вигляді блокування активів строком на 10 років (код дії в Державному реєстрі санкцій - 23075811100004).

Вказана санкція полягає у тимчасовому позбавленні права користуватися та розпоряджатися активами, що належать фізичній та юридичній особі, а також активами, щодо яких така особа може прямо або опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом права розпорядження ними (т. 1 а.с. 35-36). Санкція у виді блокування активів застосована належними суб'єктами та після набрання чинності [Законом України № 2257?IX](#), тобто після 24.05.2022.

Отже, в цій справі дотримано умову попереднього застосування до Відповідача санкції у виді блокування активів.

5.2.5. Щодо рішень, дій чи бездіяльності Відповідачів в контексті суттєвої загрози національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України або значного сприяння вчиненню таких дій іншими особами

Підставами для застосування санкції щодо Відповідача Позивач зазначає підпункт «в» пункту 2 абзацу 4 частини 1 статті 5-1 Закону. Позивач стверджує, що Відповідач, співпрацюючи з російським медіа простором:

розповсюджує проросійську, антиукраїнську пропаганду, направлену на:

- виправдовування, визнання правомірною збройної агресії проти України, заперечення самовизначення України;

- підтримання політики держави-агресора щодо невизнання права Українського народу на самоідентифікацію та самовизначення, викривлення уявлення про самобутність Українського народу та його прагнення до незалежності, що реалізується через поширення фальшивих ідеологем, в основі яких лежить завідомо хибне та маніпулятивне ототожнення українського патріотизму з «нацизмом»,

та глорифікує осіб, які здійснювали збройну агресію проти України, представників збройних формувань держави-агресора, іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих державою-агресором.

Такі дії Відповідача на переконання Позивача підпадають під ознаки терористичної діяльності.

Отже, Суд має перевірити, чи вбачаються у діях Відповідача зазначені вище ознаки, які виникли або існували та продовжують існувати після набуття змін до Закону (набуття чинності [Закону № 2257-IX](#)), а саме станом на 24.05.2022.

Судом досліджені ***представлені Позивачем докази*** (мовою оригіналу), а саме:

- Акт від 28.12.2023 огляду, відомостей, які містяться у відкритих джерелах мережі Інтернет стосовно Відповідача, проведений оперативним співробітником ДЗНД СБ України ОСОБА_6 (т. 1 а.с. 55-62);

- Відеозапис під назвою « ІНФОРМАЦІЯ_3», розміщений 13.10.2022 у вільному доступі в мережі інтернет на сайті відеохостингу «Youtube» на каналі «ІНФОРМАЦІЯ_14» (т. 1 а.с. 60, 82, 172). В цьому відео зафіксовано інтерв'ю Відповідача, в якому він стверджує, що поняття "українець" є тотожним поняттю "терорист", "нацист", "русофоб". Він розділяє українців на тих, хто ненавидить росіян, і тих, хто фактично є "історичними малоросами" або росіянами. ОСОБА_1 висловлює думку, що українська ідентичність штучно

створена зовнішніми силами (поляками, австро-угорцями, більшовиками) з метою розділити російський народ. Він звинувачує Україну в використанні терористичних методів і стверджує, що терор став невід'ємною частиною українського менталітету, підтримує повне знищення енергетичної інфраструктури України, вважаючи це необхідним кроком для припинення можливих терористичних дій проти росії. Відповідач стверджує, що росія фактично воює не з Україною, а з колективним Заходом, який використовує Україну як інструмент проти росії, закликає до жорстких та безкомпромісних дій щодо України, включаючи "деукраїнізацію" та закриття "українського проєкту", висловлюючи побоювання, що без рішучих дій рф може втратити свою ідентичність і навіть існування...

Зокрема, ОСОБА_1 в інтерв'ю публічно заявив: *«...для нас сейчас вопрос Украины - это вопрос нашего с вами будущего...Все должны понимать, что понятие "украинец" тождественно понятию "террорист", понятию "нацист", понятию "русофоб"...А вот украинец и украинство - это та идеология, которая была изначально придумана поляками, заполнена австро-венграми и реализована большевиками... их же сама по себе идея украинства, она же ущербна. Ущербна по всем позициям... Этот же террор - он у них в голове уже, он записан у них в ментальном коде. Мы с вами должны все понимать, что нет хороших украинцев вообще, в принципе. Их не может быть по определению...Любой человек, который называет себя украинцем, он уже несёт в себе вот эту бациллу будущего террористического акта, будущего шахида...В Украине из нас русских сделали украинцев, в Белоруссии делают из русских белорусов, в Казахстане из русских делают казахов...Сегодня на Украине решается судьба русского народа, русской цивилизации: мы или будем русскими и будем существовать в будущем, или нас не станет...Если мы не закроем украинский проект, показательно жёстко, то терроризм как отличительная черта русофобии, на примере той же Украины, обязательно появится и в остальных странах... Чем быстрее мы закроем украинский вопрос, то есть проведём деукраинизацию исторической русской земли».* Суд вбачає в цих тезах поширення фальшивих ідеологем, в основі яких лежить завідомо хибне та маніпулятивне ототожнення українського патріотизму з "нацизмом", іншими людиноненависницькими ідеологіями, а самих українців з терористами.

В цьому ж відео Відповідач визнав, що *«изначально энергосистема Украины и была целью наших ракетных ударов, и кстати остаётся, потому что ещё не лягла полностью. Она должна лечь полностью. Она должна быть уничтожена, чтобы ни у кого даже мысли не появлялось устраивать террористические акты на территории России...То, что мы ударили по энергосистеме - это вполне логично, и логично почему произошло это сейчас, а не раньше: потому что сейчас, как раз накануне зимы, когда вопрос*

электроэнергии, то есть тепла для человека будет максимально актуальным... То есть, мы должны вдолбить этих нацистов, террористов, в каменный век за то, что они так себя ведут и жалеть их не надо. Не надо их жалеть... Просто чем быстрее мы закончим эти действия военные, чем быстрее мы закроем украинский вопрос... тем меньше людей погибнет, потому что мы сократим срок этого процесса... Чем быстрее мы перестанем с ними миндальничать, начнём называть вещи своими именами, чем быстрее мы будем реально жёстко с ними сражаться чтобы победить и закрыть украинский вопрос... Мы воюем с коллективным Западом. Не только с их оружием, но и с их системой спутникового мониторинга и разведки, мы воюем с их спецями... Мы должны сейчас победить почему? Потому, что если кто-то испытывает какие-то иллюзии... мы реально проиграем по-настоящему везде...». Суд не може розцінити це інакше, ніж заклики до знищення українців, а отже спонукання до збройної агресії проти України, геноциду Українського народу, до вчинення діянь, які відповідно до норм міжнародного права та/або законодавства України мають ознаки воєнних злочинів або злочинів проти людяності.

- Відеозапис під назвою «ІНФОРМАЦІЯ_4», розміщений 20.10.2023 на Youtube-каналі «ІНФОРМАЦІЯ_5» (т. 1 а.с. 83, 172). В цьому відео відповідач порівнює Україну з "хворобою" та "злоякісним утворенням на тілі російського народу": *«Сегодня Украина является болезнью на теле русского народа... Абсолютно правильное сравнение с Украиной... Запад бросаю Украину на войну с русскими...»*. Висловлення Відповідача щодо України мають яскраво виражений зневажливий характер і спрямовані на дегуманізацію українців. Мета такої риторики - викликати негативні асоціації, формуючи образ ворога. Відповідач позбавляє українців суб'єктності, зображуючи їх як "проблему", яку необхідно "усунути" і легітимізує втручання рф у внутрішні справи інших країн під приводом "захисту братніх народів". Висловлювання мають чіткий маніпулятивний характер, спрямований на розпалювання міжнаціональної ворожнечі, дискредитацію України як незалежної держави та створення виправдання агресивних дій рф.

- Відеозапис під назвою «ІНФОРМАЦІЯ_26», розміщений 12.06.2024 на особистому каналі Відповідача під назвою «ОСОБА_1» на російському сайті відеохостингу «Дзен» (ІНФОРМАЦІЯ_6) (т.1 а.с. 85; 172). Тут, серед іншого, ОСОБА_1 висловлює думки, які відповідають російським пропагандистським наративам щодо України. Він поширює тези про те, що деякі українські міста рано чи пізно «повернуться до Росії», що підриває суверенітет та територіальну цілісність України: *«... Ну понятно конечно что есть сомнения, есть понимание, что Харьков рано или поздно вернётся к своим заводским русским настройкам, равно как и Одесса, и остальные города, и Николаев, Днепропетровск, если хотите там, но и конечно же Киев, и Житомир, то*

есть все это понимают.... Суть його висловлювань полягає в підтримці політики держави-агресора та заперечення права українського народу на самовизначення, виправдування, визнання правомірною збройної агресії проти України, окупації території України. Твердження, що українські міста повернуться до росії, підривають територіальну цілісність України та легітимізують окупацію українських територій і ідею про законність захоплення українських територій росією, зокрема: *«Ну понятно конечно что есть сомнения, есть понимание, что Харьков рано или поздно вернётся к своим заводским русским настройкам, равно как и Одесса, и остальные города, и Николаев, Днепропетровск, если хотите там, но и конечно же Киев, и Житомир, то есть все это понимают.»*. А висловлювання: *«Фактически, Украина сегодня и является страной заключённых и инвалидов: заключёнными являются те люди, которые не могут выехать чтобы избежать судьбы «фарша» на фронте, а инвалиды - это те кто был там, в этом горниле прямого столкновения с русским солдатом и русским оружием и по той или иной причине выжил»* спрямоване на поширення фальшивих ідеологем, в основі яких лежить завідомо хибне та маніпулятивне ототожнення українського патріотизму з людиноненависницькими ідеологіями.

- Відеозапис з YouTube-каналу «ІНФОРМАЦІЯ_15» від 13.10.2024 (т. 1 а.с. 84, 172), де відбулося інтерв'ю з ОСОБА_8. Тут обговорюються питання, пов'язані з історією України, її самобутністю та сучасною ситуацією, зокрема збройною агресією рф проти України. Протягом інтерв'ю Відповідач поширює наративи, які заперечують існування окремої української нації та державності. Він стверджує, що українська ідентичність була штучно створена зовнішніми силами, такими як Польща та Австро-Угорщина, а також впроваджена більшовиками. Відповідач наполягає на тому, що українці - це росіяни (малороси), які були "перекодовані" в українців через цілеспрямовану державну політику. Він також виправдовує збройну агресію Росії проти України, називаючи її "звільненням" російських земель і стверджуючи, що українці зможуть жити в мирі лише в складі росії. Відповідач використовує мову ворожнечі щодо українців, називаючи їх "рогулями", стверджуючи, що вони "перестали бути людьми", та звинувачуючи їх у зраді.

У висловлюваннях відповідача у зазначеному інтерв'ю вбачається виправдовування, визнання правомірною збройної агресії проти України, заперечення самовизначення України: *«...Нам необходимо быть сильными. Кто хочет мира пусть готовится к войне. Нам крайне важно, чтобы на этой территории, которая потом станет частью россии, а только такое будущее я желаю этим людям, потому что я желаю им процветания, я желаю им мира, только в составе россии они смогут жить в мире, ни в каком другом формате это не возможно... Для нас геополитически важно было бы освободить от украинства историческую новороссию, Слобожанщину и*

безусловно мы сейчас говорим про Николаевскую, Одесскую области. Они важны для ослабления противника и для дальнейшего решения этой узловой задачи...».

Крім того, має місце глорифікація осіб, які здійснюють збройну агресію проти України, представників збройних формувань держави-агресора: «...Всё равно наша армия идёт, всё равно русская армия освобождает.... Я верю, что придёт время, когда мы вновь, как это было всегда в веках, спина к спине, с родным братом малороссом будем и сражаться, и детей крестить, и хлеб сажать, и заводы строить, и в космос летать. Это всё равно всё будет...»;

Також в цьому відео відповідач висловлює підтримання політики держави-агресора щодо невизнання права Українського народу на самоідентифікацію та самовизначення, викривлення уявлення про самобутність Українського народу та його прагнення до незалежності: «... Сама идеология Украины, украинства, появились... придумали же поляки в своё время. Та же самая Речь Посполита, в составе которой оказались исторические русские земли... Само понятие Украина и украинство, оно развивалось как паразитирующее на теле малороссийского этноса русского народа прежде всего руками наших доморощеных, надо сказать, в питерских чайных, в питерских интеллигентских кругах, выходцев из этой земли... Продвигалось целенаправленная государственная политика перекодирования населения в границах искусственно нарезанной усср, из русских людей, из малороссов, в не русских, в украинцев...Сегодня это времена Украины, потом и это пройдёт, как говорил мудрый царь Соломон, всё равно это русская земля, останется русской и вернётся к своим заводским настройкам.... Сама идея украинства несёт в себе зародыш борьбы со всем русским. Это единственный смысл существования украинца. Убери у украинца борьбу со всем русским, он не понимает зачем тогда живёт...»

Разом з тим, відповідач розпалює ненависть до Українського народу: «... Они настолько старались перестать быть русскими, что перестали быть людьми.... И вот поэтому, когда вы спрашиваете «А как так получилось, что одна часть народа начинает убивать другую?». Да потому что одной части народа сказали: «Ты лучше чем они. Ты лучше не потому что ты умнее, не потому что ты трудолюбивее, не потому что ты талантливее, а просто потому что ты украинец, потому что ты называешь себя украинцем. А они хуже чем ты и они мешают тебе быть тем кем ты должен быть по праву рождения... Почему они такие упёртые? Потому что они знают, что они нас предали, но признать этого не способны.... Я знаю точно, что у них в душе: там абсолютная пустота и ненависть, нет там любви...».

Крім того, Судом досліджено скрін-шоти каналу відповідача у месенджері «Telegram» під назвою «ІНФОРМАЦІЯ_17», на якому ним розміщено наступні матеріали:

- Публікація з каналу «ІНФОРМАЦІЯ_16» від 09.06.2024 (т. 1 а.с. 86). У пості стверджується, що українці та росіяни є "одним народом, єдиним цілим", підкреслюється необхідність визнання цієї єдності як базової установки. Автор висловлює занепокоєння щодо того, що російська бюрократія не завжди відповідає національній політиці, яку декларує президент росії, і закликає до узгодження практики бюрократії з цією політикою для досягнення перемоги у спеціальній військовій операції (СВО) та подальшого процвітання росії. Публікація містить твердження про те, що громадяни України є частиною розділеного російського народу, який опинився у важких геополітичних та побутових умовах не з власної волі. Автор також критикує російські відомства за те, що вони відштовхують росіян, які прагнуть повернутися до Росії. Поширена інформація виправдовує правомірність збройної агресії проти України та окупації території України, схвалює відповідні дії: *«... Мы пришли к этим людям с ясным и недвусмысленным посланием: мы с Вами - единое целое. Мы пришли ради Вас и воюем здесь за Вас... От чего во многом зависит наша победа в сво и дальнейшее благоденствие россии...»*. Також висловлюється підтримання політики держави-агресора щодо невизнання права Українського народу на самоідентифікацію та самовизначення, викривлення уявлення про самобутність Українського народу та його прагнення до незалежності: *«русские и украинцы - один народ, единое целое (цитата ОСОБА_9) ... Если нарушатъ базовую установку о том, что граждане Украины есть с нами один народ... то становится вообще непонятно, чего все ради?... Мы должны признаться себе, что это часть разделенного русского народа, не по своей воле попавшего в тяжелейшие геополитические и бытовые условия.... Соответственно любой уроденный русский человек в любой части света единственным своим домом может считать только россию...»*.

- Публікація, поширена відповідачем 14.06.2024 (т. 1 а.с. 87), у якій йдеться про нібито мирну пропозицію, озвучену президентом рф щодо завершення війни в Україні. У тексті підкреслюється, що Захід, а не Україна, є стороною конфлікту. Автор стверджує, що сучасні західні лідери байдужі до України та не зацікавлені в мирі. Він також висловлює думку, що це була остання мирна пропозиція з боку Росії, і наступним кроком буде пропозиція про капітуляцію. У публікації виправдовується збройна агресія проти України та фактично заперечується суверенітет і суб'єктність України: *«... Сегодня наш президент озвучил Западу российское предложение о мире...»*, чим виправдовуються дії Росії та перекладається відповідальність за збройну агресію росією проти України на Захід. А фраза *«Думаю, это было последнее мирное предложение с нашей стороны. Следующим будет сделано предложение о*

капітуляції» містить приховану загрозу подальшої ескалації та виправдовує подальші агресивні дії. Разом з тим, автор публікації знецінює роль України як самостійного суб'єкта та стверджує, що конфлікт відбувається без участі України: «Но современные ОСОБА_10-ОСОБА_11-ОСОБА_12 - люди совсем другой ментальности. Да и на Украину им в сущности наплевать» і ігнорує суверенітет України, оскільки звернення робиться до Заходу, а не до України.

- Публікація від 18.06.2024 з каналу «ІНФОРМАЦІЯ_18» (т.1 а.с. 88-89), де висловлюється співчуття з приводу загибелі російського військовослужбовця, відомого під позивним "ОСОБА_13". Автор описує його як добровольця "Руського союзу", редактора "Розанов-клубу", свого близького друга та товариша по службі. У тексті схвально згадується, що військовий брав участь у підготовці незаконного референдуму щодо приєднання Херсонської області до РФ, під час якого ризикував життям. Він також воював у складі батальйону "Ілля Муромець" у Донецьку. Автор відзначає його хоробрість, відданість та називає його *"російським воїном"* і *"російським героєм"*. Публікація містить глорифікацію загиблого, заклики до продовження боротьби та утвердження ідеї про те, що війна ведеться за *"визволення рідної російської землі"*. Зміст публікації демонструє підтримку політики держави-агресора, заперечуючи суверенітет та територіальну цілісність України, виправдовує збройну агресію проти України і окупацію українських територій, заперечує самовизначення України: *«... Лучшие и идут на войну, потому что иначе не могут, когда дело об освобождении родной русской земли, потому что так надо, потому что долг. И ты был таким, добросовестно делая на фронте свою работу... А мы будем ставить одну из твоих любимых песен ОСОБА_14 "ІНФОРМАЦІЯ_19" ... Помогай нам оттуда. Ты теперь в вечности как русский воин, как русский герой...».*

В публікації також наявна глорифікація осіб, які здійснювали збройну агресію проти України, представників збройних формувань держави-агресора: *«... Погиб ОСОБА_13 смертью храбрых, вот буквально за други своя. Он действительно был смелым человеком... Ты теперь в вечности как русский воин, как русский герой... Бодрствуй духом на Небесах! Русские, вперед! Русские, вперед! Русские, вперед!... Когда теряешь такого человека как ОСОБА_13, то точно понимаешь, что война забирает лучших...».*

- Публікація від 30.08.2024 (т.1 а.с.90-92), в якій відповідач повідомляє про випуск своєї книги під назвою «ІНФОРМАЦІЯ_20» та надає посилання на сторінку магазину «ІНФОРМАЦІЯ_2». Опис книги стверджує, що автор є свідком і активним учасником подій лютого 2014 року в Києві. У книзі автор намагається довести, що Майдан був збройним державним переворотом, організованим із застосуванням певних технологій. Також зазначається, що книга містить *«глибокі історичні дослідження»*, які дозволяють усвідомити *«сутність українства як антирусської технології в руках Заходу»*.

Автор книги звинувачує українську владу в розв'язуванні громадянської війни, спробах знищити все російське в Україні - від мови до православ'я, а також у посіві ворожнечі між росіянами України та росії. Він стверджує, що *«українці неодмінно повернуться до лона російської цивілізації, і його книга покликана наблизити цю подію»*. Тут вбачається викривлення уявлення про прагнення Українського народу до незалежності, що реалізується через поширення фальшивих ідеологем, в основі яких лежить завідомо хибне та маніпулятивне ототожнення українського патріотизму людиноненависницькими ідеологіями: *«Автор убедительно доказывает, что по сути Майдан был вооруженным государственным переворотом, рассказывает о его исполнителях и технологиях...»*, а також підтримання політики держави-агресора щодо невизнання права Українського народу на самоідентифікацію та самовизначення: *«...глубокие исторические изыскания, которые позволяют осознать суть украинства как антирусской технологии в руках Запада Используя веские доказательства, автор утверждает, что украинцы непременно вернутся в лоно русской цивилизации. Его книга призвана приблизить это событие...»*.

- Публікація з сайту російського інформаційного агентства «News Front» (ІНФОРМАЦІЯ_21) від 14.11.2019 під назвою «ІНФОРМАЦІЯ_22» (т. 1 а.с. 71-72). Матеріал в очевидно антиукраїнському контексті містить висловлювання *«...Рано или поздно русские земли вернутся в Русскую империю...»*, що виправдовує агресію проти України як нібито історично неминучий процес; *«Период разделения - идеальное время для грабительства»*, що підсилює виправдування дій агресора як закономірної стратегії під час "розділення". Також підкреслюється значимість Москви як захисника, що може розцінюватися як глорифікація держави-агресора. Применшується роль України як самостійного суб'єкта, представляючи її як слабку без Москви: *«... Без Москвы и единения всех восставших будут грабить...»* і заперечується право українських земель на самостійність, акцентуючи на їх "поверненні" до складу Росії: *«... Русские земли вернутся в Русскую империю...»*.

- Публікація Відповідача з назвою «ІНФОРМАЦІЯ_27» (т. 1 а.с. 75), яка містить виправдування, визнання правомірною збройної агресії проти України, окупації території України: *«... Свободных людей, которые борются за право говорить на русском языке, решают свою судьбу и не славят бандеровцев...»*, яке у загальному контексті виправдовує діяльність незаконних збройних формувань на окупованих територіях, представляючи їх як "боротьбу за свободу". *«... Это реальная война, где стреляют, взрывают и убивают... Это война, на войне люди гибнут, никуда от этого не денешься...»* - визнання війни виправдовується як неминуче явище, що подається без засудження

окупації чи збройної агресії. Фрази применшують серйозність насильства, що супроводжує агресію, зображуючи це як природний і неминучий стан.

В цій публікації наявна також глорифікація осіб, які здійснювали збройну агресію проти України, або представників збройних формувань держави-агресора: *«... Убивая наших героев ополчения, эти мерзавцы добиваются только одного: люди становятся ещё более злыми, ещё более сконцентрированными и сплочёнными... Они пытаются избавиться от ярких личностей, от тех, кто по факту является героями для жителей народных республик... Так они сделали с ОСОБА_15, так они поступили с ОСОБА_16 и многими другими...»*. Вбачається пряме возвеличення учасників збройної агресії і бойовиків незаконних збройних формувань як "яскравих особистостей" і "героїв", прославлення загиблих командирів незаконних збройних формувань, які здійснювали агресію проти України.

Зміст цієї поширеної публікації свідчить також про підтримання політики держави-агресора щодо невизнання права Українського народу на самоідентифікацію та самовизначення і поширення фальшивих ідеологем, в основі яких лежить завідомо хибне та маніпулятивне ототожнення українського патріотизму з людиноненависницькими ідеологіями, викривлення уявлення про самобутність Українського народу та його прагнення до незалежності: *«... Они терроризируют и население внутри Украины, они терроризируют и население народных республик... Незаконная по факту власть, совершившая государственный переворот...»*.

Разом з цим, публікація викривляє історію Українського народу через підміну понять і маніпуляції. Цей текст також має пропагандистський характер.

Суд дослідив також інформаційні матеріали, розміщені в інформаційному просторі України, зокрема:

- Публікацію під назвою «ІНФОРМАЦІЯ_24», розміщена 08.05.2017 на новинному порталі «LB.ua» (ІНФОРМАЦІЯ_23) (т. 1 а.с. 76-80). Вона присвячена аналізу організації акції "Безсмертний полк" в Україні, яка офіційно позиціонується як вшанування пам'яті жертв Другої світової війни, але водночас слугує інструментом російської пропаганди. У публікації вказано про роль відповідача, який пов'язаний з антиукраїнськими проектами і працює в рф на пропагандистських платформах. рф використовує подібні акції для формування проросійського нарративу та створення конфліктів усередині українського суспільства.

- Публікацію, розміщену на інформаційному сайті «Чесно» (ІНФОРМАЦІЯ_25), (т. 1 а.с. 57-58), де вказано, що відповідач - колишній український телеведучий, який став активним учасником проросійської пропаганди після Революції Гідності та початку російської агресії проти України. Він відіграє важливу роль у поширенні антиукраїнської риторики та

підтримці кремлівських наративів. Після втечі до росії відповідач зайнявся поширенням антиукраїнських ідей через російські медіа, включно з YouTube-каналами та соцмережами. Брав участь у проєктах, спрямованих на дискредитацію української державності, таких як "Україна.ру", "Комітет Порятунку України" та "Парус". У своїх висловлюваннях поширював тези про "українство" як "ракову пухлину" та використовував риторику, що підтримує ідеологію "русского мира".

Ці матеріали самі по собі не підтверджують вчинення відповідачем дій, за які може бути накладена санкція у виді стягнення активів в дохід держави, оскільки вони мають інших авторів, викладені в описовому стилі, із їх дослідження Суд не може зробити висновки про безпосередні дії Відповідача. Разом з тим, наведені в цих матеріалах відомості підтверджуються дослідженими наявними в російському медіа-просторі відео, де відповідач є головним героєм і від першої особи розповсюджує російські наративи, а також поширеними ним на своїх інформаційних каналах матеріалами, які шкодять територіальній цілісності і суверенітету України.

Суд звертає особливу увагу, що відповідач є публічною особою та медійним діячем. Його діяльність у сфері медіа передбачає відповідальність за контент, який він розповсюджує. Надаючи інтерв'ю, рекламуючи свою книгу з посиланням на дослідження історичних фактів, він впливає на свідомість своїх прихильників та осіб, що слідкують за ним в соціальних мережах (followers). Що стосується поширених публікацій, то незважаючи на те, що відповідач не є їх автором, їх поширення через його особистий телеграм-канал має суттєвий вплив на формування громадської думки та може сприяти пропаганді ідей. Поширені Відповідачем публікації містять висловлювання, що легітимізують та виправдовують агресивні дії РФ проти України. Окремі фрази прямо підтримують військові дії на території України, та заохочують їх, що суперечить принципам світового порядку, шкодить суверенітету та територіальній цілісності держави.

Як медійна особа, відповідач має розширене коло підписників та глядачів, що збільшує вплив його матеріалів. Поширення шкідливого контенту через свої канали має більшу суспільну небезпеку порівняно з аналогічними діями приватних осіб. Активне поширення таких публікацій свідчить про усвідомлену участь у пропаганді та підтримці терористичної діяльності. Тому, як публічна особа, відповідач несе підвищену відповідальність за контент, який він пропагує, оскільки його дії можуть мати значний вплив на громадську думку та національну безпеку України.

У відповідності до [статті 5-1 Закону](#) під публічними діями розуміються дії, адресовані невизначеному колу осіб, зокрема, у мережі Інтернет або за допомогою медіа. Досліджені вище відео оприлюднені, а публікації поширені в

мережі Інтернет та за допомогою соціальних медіа, вони охоплюють широку аудиторію як на території РФ, так і на тимчасово окупованих українських територіях, де відсутній доступ до альтернативних і правдивих джерел інформації.

За таких обставин, досліджуючи доводи Позивача щодо підстави, передбаченої підпунктом «в» пункту 2 частини 1 [статті 5-1 Закону](#), Суд комплексно оцінює позицію Відповідача з цього питання, яка є послідовною, незмінною і свідчить про публічну підтримку збройної агресії. У висловлюваннях Відповідача, які розповсюджуються у просторах медіа, вбачається нав'язлива пропаганда російського режиму і схвалення ідеології тероризму.

Отже, дії відповідача слід визначити як інформаційне сприяння вчиненню дій або ухваленню рішень, спрямованих на завдання істотної шкоди національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України, шляхом:

- безпосереднього здійснення публічних дій, спрямованих на:

?виправдовування, визнання правомірною збройної агресії проти України, заперечення самовизначення України;

?підтримання політики держави-агресора щодо невизнання права Українського народу на самоідентифікацію та самовизначення, викривлення уявлення про самобутність Українського народу та його прагнення до незалежності, що реалізується через поширення фальшивих ідеологем, в основі яких лежить завідомо хибне та маніпулятивне ототожнення українського патріотизму з «нацизмом»,

-глорифікації осіб, які здійснювали збройну агресію проти України, представників збройних формувань держави-агресора, іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих державою-агресором.

Суд також встановив в діях відповідача спонукування до збройної агресії проти України, геноциду Українського народу; виправдовування діянь, які відповідно до норм міжнародного права та/або законодавства України мають ознаки воєнних злочинів; виправдовування, визнання правомірною окупації територій України; розпалювання ненависті до Українського народу, його культури, державної мови, національної ідентичності. Хоча позивач у позовній заяві не кваліфікує дії відповідача таким чином, Суд, керуючись принципом офіційного з'ясування всіх обставин, доходить таких висновків.

Надані на дослідження докази свідчать про те, що відповідні дії вчинені відповідачем після 12.05.2022, коли [Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення ефективності санкцій, пов'язаних з активами окремих осіб»](#) введено зміни в частині доповнення до

положень чинного законодавства можливості застосувати санкцію у вигляді стягнення активів фізичних або юридичних осіб в дохід держави.

Встановлені дії відповідача відповідають визначенню «терористичної діяльності», закріпленому в однойменному законі. Активна проросійська позиція громадянина України містить ознаки, притаманні терористичній діяльності, отже в цьому випадку підстави для застосування санкцій відповідно до санкційного законодавства є тотожними тим, які охоплюються поняттям терористичної діяльності. Це, в свою чергу, обумовлює визнання дій відповідача терористичною діяльністю і, відповідно, накладення на нього санкції у виді стягнення активів в дохід, незважаючи на його формальне громадянство України.

5.2.6. Щодо активів, заявлених до стягнення

Пунктом 1-1 частини 1 [статті 4 Закону](#) передбачено, що санкція у виді стягнення в дохід держави активів застосовується до:

- активів, які належать фізичній або юридичній особі
- або
- активів, щодо яких фізична або юридична особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом права розпорядження ними.

Долученими до позовної заяви правовстановлюючими документами підтверджується перебування об'єктів, які просить стягнути в дохід держави Позивач, у праві власності відповідача.

Так, відповідно до листа Головного управління Держгеокадастру у Житомирській області № 21-6-0.2-1314/2-24 від 05.04.2024 (т. 1 а.с. 95-100) у володінні Відповідача знаходяться наступні земельні ділянки:

- земельна ділянка з кадастровим номером 1824080400:05:000:0167, загальна площа 0.97 га, цільове призначення - для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, місцерозташування земельної ділянки: Брониківська сільська рада;
- земельна ділянка з кадастровим номером 1824080400:05:000:0168, загальна площа 0.8999 га, цільове призначення - для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, місцерозташування земельної ділянки: Брониківська сільська рада;
- земельна ділянка з кадастровим номером 1824080400:05:000:0332, загальна площа 0.18 га, цільове призначення - для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, місцерозташування земельної ділянки: Брониківська сільська рада;

- земельна ділянка з кадастровим номером 1824080400:05:000:0333, загальна площа 0.18 га, цільове призначення - для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, місцерозташування земельної ділянки: Брониківська сільська рада.

Право власності на ці земельні ділянки підтверджується також інформацією з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та Реєстру прав власності на нерухоме майно, Державного реєстру Іпотек, Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна (т. 1 а.с. 52-54).

Згідно з листом Головного управління Національної поліції у місті Києві № СЕД-4831-2024 від 25.03.2024 Відповідач є власником зброї (т. 1 а.с. 101-102):

- мисливська нарізна зброя «Z-10», к-р 308 Win, № НОМЕР_2 , зареєстрована в ГУНП у м. Києві за дозволом № НОМЕР_20;
- пристрій вітчизняного виробництва для відстрілу набоїв, споряджених гумовою кулею, марки «ПМ-Т», к-р 9 мм, № НОМЕР_3 , який зареєстрований в ГУНП у м. Києві за дозволом № НОМЕР_18;
- мисливська гладкоствольна зброя «ТОЗ-34Р», к-р 12, № НОМЕР_4, зареєстрована у Шевченківському УП ГУНП України в м. Києві за дозволом № НОМЕР_19.

21.03.2024 Головний сервісний центр МВС України листом № 31/7974-7977-2024 у відповідь на запит Мін`юсту від 18.03.2024 № 41948/38.1.1/11-24 (т. 1 а.с. 106-107) надав інформацію про реєстрацію транспортного засобу. Відповідно до реєстраційної картки (т. 1 а.с. 108) ОСОБА_1 є власником транспортного засобу - SKODA OCTAVIA ELEGANCE 1.8, VIN: НОМЕР_5 , номер двигуна: НОМЕР_6 , номер та серія знака: НОМЕР_7 , свідоцтво про реєстрацію: НОМЕР_8 , дата реєстрації: 14.05.2004.

Крім того, згідно з листом Державної організації «Український національний офіс інтелектуальної власності та інновацій» від 27.03.2024 № 2130/3103/-04-24 (т. 1 а.с. 111-127) Відповідач є власником об'єктів інтелектуальної власності, а саме одноосібним власником майнових та немайнових прав на наступні об'єкти авторського права:

- опис телепроєкту (передачі) «ІНФОРМАЦІЯ_7» за свідоцтвом про реєстрацію авторського права на твір від 26.04.2010 № НОМЕР_9 ;
- опис телепроєкту (передачі) «ІНФОРМАЦІЯ_8» за свідоцтвом про реєстрацію авторського права на твір від 26.04.2010 № НОМЕР_10 ;
- опис телепроєкту (передачі) «ІНФОРМАЦІЯ_9» за свідоцтвом про реєстрацію авторського права на твір від 26.04.2010 № НОМЕР_11 ;

-опис телепроекту (передачі) «ІНФОРМАЦІЯ_10» за свідоцтвом про реєстрацію авторського права на твір від 14.05.2010 № НОМЕР_12 ;

-опис телепроекту (передачі) «ІНФОРМАЦІЯ_11» за свідоцтвом про реєстрацію авторського права на твір від 14.05.2010 № НОМЕР_13 ;

-опис телепроекту (передачі) «ІНФОРМАЦІЯ_12» за свідоцтвом про реєстрацію авторського права на твір від 14.05.2010 № НОМЕР_14 .

Також Відповідач є співвласником майнових та немайнових прав на Опис телепроекту (передачі) «ІНФОРМАЦІЯ_13» за свідоцтвом про реєстрацію авторського права на твір від 26.04.2010 № НОМЕР_15 .

Крім цього, відповідно до інформації з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань відповідач володіє 59% частки у статутному капіталі Товариства з обмеженою відповідальністю «ЗОЛОТА ФІШКА» (код ЄДРПОУ 33295171), що становить 13 983 грн 00 коп (т. 1 а.с. 130-135).

А відповідно до листа Акціонерного товариства «ОТП БАНК» від 30.10.2024 № 68-3-23-23/9520-БТ у відповідь на запит Мін`юсту від 14.10.2024 № 141013/38.3.2/10-24 (т. 1 а.с.136-137, 138) Відповідач володіє грошовими коштами, розміщеними на рахунках, відкритих в АТ «ОТП БАНК», а саме:

- 122,54 доларів США, що розміщені на рахунку № НОМЕР_16 від 17.05.2004;

- 457 грн 89 коп, що розміщені на рахунку № НОМЕР_17 від 25.02.2005.

Позивач стверджує, що стягнення активів в дохід держави пропонується як крайній безальтернативний захід. В умовах триваючої агресивної війни проти України цей захід співвідноситься з інтересами суспільства, адже відповідач свідомо з власної волі виправдовує, визнає правомірною збройну агресію проти України, окупацію територій України, підтримує політику держави-агресора щодо невизнання права Українського народу на самоідентифікацію та самовизначення, розпалює ненависті до Українського народу, його культури, державної мови, національної ідентичності. Своєю чергою, стягнення в дохід України активів особи, яка вчиняє такі дії, має на меті захист національних інтересів, національної безпеки, суверенітету і територіальної цілісності України, а також запобігання подальшому порушенню, відновлення порушених прав, свобод та законних інтересів громадян України, суспільства та держави.

Суд погоджується з такими доводами. Стягнення активів у дохід держави не є покаранням, воно полягає в унеможливленні і перешкоджанні реалізації відповідачу своїх правомочностей стосовно майна на шкоду національній безпеці України, а також забезпечення підґрунтя для відшкодування шкоди, завданої в результаті збройної агресії, яку активно підтримує відповідач.

5.2.7. Щодо переконливості доказів

Відповідно до [статті 9 КАС України](#), частини 6 [статті 283-1 КАС України](#) розгляд і вирішення справ в адміністративних судах здійснюються на засадах змагальності сторін та свободи в наданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості. Суд ухвалює рішення на користь тієї сторони, сукупність доказів якої є більш переконливою порівняно із сукупністю доказів іншої сторони.

[Статтею 72 КАС України](#) передбачено, що доказами в адміністративному судочинстві є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи. Ці дані встановлюються такими засобами: 1) письмовими, речовими і електронними доказами; 2) висновками експертів; 3) показаннями свідків. Для кожного окремо взятого доказу законодавець установлює такі критерії, як належність, допустимість, достовірність. А для сукупності доказів, тобто для всієї доказової бази у справі, встановлені такі критерії, як достатність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності, що відповідає стандарту більшої переконливості.

Кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених [статтею 78 цього Кодексу](#) (частина 1 [статті 77 КАС України](#)).

Досліджені Судом докази стосуються дій Відповідача в контексті інформаційного сприяння вчиненню дій або ухваленню рішень, зазначених у пункті 1 частини 1 [статті 5-1 Закону](#), зокрема шляхом безпосереднього здійснення публічних дій, а також активів, заявлених до стягнення, що корелюється з предметом доказування, а отже, докази відповідають ознаці належності таких доказів ([ст. 73 КАС України](#)).

Відповідно до приписів [статті 74 КАС України](#) допустимими є докази, що отримані без порушення порядку, встановленого законом. Обставини справи, які за [законом](#) мають бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватися іншими засобами доказування. Під час розгляду справи Суд не встановив порушення Позивачем законодавчо встановленого порядку отримання та збирання доказів.

Достовірними є докази, на підставі яких можна встановити дійсні обставини справи ([ст. 75 КАС України](#)). Достовірність як критерій оцінки доказів дає змогу встановити таку модель існування обставин у справі, яка є єдиною можливою та логічно обґрунтованою в умовах, викладених сторонами та з'ясованих Судом. Доказ визнається судом достовірним, якщо в результаті його дослідження та оцінки з'ясовується, що в ньому містяться відомості, що відповідають дійсності. При дослідженні наданих позивачем доказів Судом не

встановлено ознак фальсифікації доказів, їх зміст не спростовано в процесі доказування, і відповідно вони визнаються Судом достовірними.

Частиною 1 [статті 99 КАС України](#) закріплено, що електронними доказами є інформація в електронній (цифровій) формі, що містить дані про обставини, що мають значення для справи, зокрема, електронні документи (текстові документи, графічні зображення, плани, фотографії, відео- та звукозаписи тощо), веб-сайти (сторінки), текстові, мультимедійні та голосові повідомлення, метадані, бази даних та інші дані в електронній формі. Такі дані можуть зберігатися, зокрема на портативних пристроях (картах пам'яті, мобільних телефонах тощо), серверах, системах резервного копіювання, інших місцях збереження даних в електронній формі (в тому числі в мережі Інтернет). Суд дослідив електронні докази на підтвердження здійснення відповідачем відповідних публічних дій, процесуальна природа яких сумнівів не викликала.

Загальне правило оцінки доказів в адміністративному процесі полягає в тому, що суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, яке ґрунтується на всебічному, повному, об'єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів. Оцінка судом доказів на предмет їх переконливості опирається на принципи адміністративного процесу, одним з яких є змагальність.

Змагальність у адміністративному процесі ([стаття 9 КАС України](#)) розкривається, в тому числі через те, що кожна сторона повинна довести обставини, які мають значення для справи і на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків, встановлених [КАС України](#). Кожна сторона несе ризик настання наслідків, пов'язаних із вчиненням чи невчиненням нею процесуальних дій. При чому обов'язок доказування слід розуміти як закріплену в процесуальному законодавстві міру належної поведінки особи, що бере участь у судовому процесі, із збирання та надання доказів для підтвердження свого суб'єктивного права, що має за мету усунення невизначеності, яка виникає в правовідносинах у разі неможливості достовірно з'ясувати обставини, які мають значення для справи.

У процесі дослідження доказів, поданих Позивачем, Суд встановив, що такі докази:

- отримані ним у межах повноважень, наданих йому абзацом третім частини восьмої [статті 5 Закону України «Про санкції»](#);
- отримані ним від уповноважених суб'єктів (органів досудового розслідування, установ, які в силу наданих повноважень є держателями реєстрів, розпорядниками відповідної інформації, ведуть облік та зберігають інформацію про наявне рухоме чи нерухоме майно);

- докази, на які міститься посилання у мотивувальній частині рішення, відповідають фактам об'єктивної дійсності, тобто підтверджують обставини, якими Позивач обґрунтовує позовні вимоги.

У ході судового розгляду Суд встановив, що дії Відповідача підпадають під ознаки терористичної діяльності та порушують права і свободи людини і громадянина, інтереси суспільства та держави, завдання майнових втрат, створення перешкод для сталого економічного розвитку, повноцінного здійснення громадянами України належних їм прав і свобод.

З урахуванням наведеного, Суд вважає, що докази, які позивач надав на підтвердження позовних вимог, відповідають вимогам належності, допустимості та достовірності, а у своїй сукупності - достатності для висновків, описаних у цьому рішенні.

В свою чергу, відповідач, будучи належним чином повідомлений про адміністративну справу, що безпосередньо стосується його прав, не реалізував свої процесуальні права щодо заперечення доводів, викладених у позовній заяві, і спростування доказів, наданих на їх підтвердження.

5.2.8. Щодо досягнення мети стягнення активів в дохід держави

Останнім часом санкції стають все більш популярним інструментом зовнішньої політики. Вони традиційно використовуються державами у випадку збройних конфліктів як альтернатива воєнним засобам. При чому вони застосовуються не лише на багатосторонньому рівні (в рамках ООН по рішенням Ради Безпеки), а також і на регіональному (зокрема, ЄС) та вводяться державами, що діють самостійно. Цілі санкцій як спеціальних заходів є різноманітними: боротьба проти розповсюдження зброї масового знищення, боротьба з тероризмом, примус держав, винних у порушенні прав людини або правил міжнародного співтовариства, змінити свою політику тощо. Змінюється і характер заходів, що вводяться: від комплексних режимів санкцій до «розумних» чи «таргетованих» санкцій, спрямованих проти конкретних фізичних або юридичних осіб чи організацій (блокування активів та їх стягнення, накладення заборон на перебування в країні тощо).

Застосування санкцій проти держави, відповідальної за міжнародне протиправне діяння, або до окремих персоналій, які мають до такого діяння пряме чи опосередковане відношення, можливе у формі індивідуальної або колективної самопомоги (self-help), що, в першу чергу, покладається на самі країни. Самопомога розглядається як дії потерпілої країни у відповідь (retaliatory) з метою спонукати країну, відповідальну за міжнародне протиправне діяння, виконати її зобов'язання відповідно до міжнародного права. Тобто санкції, в першу чергу, є здійсненням права потерпілої країни на притягнення до відповідальності країни, яка порушила свої зобов'язання щодо неї або порушила права третіх країн, в яких виражається їх спільний інтерес.

Санкції є ефективним засобом відновлення статус-кво у стосунках із країнами, що порушують принципи міжнародного права для забезпечення прогнозованості міжнародних економічних і політичних процесів та досягнення поступального еволюційного економічного розвитку глобальної економіки та стабілізації світового правопорядку.

[Статтею 1 Закону України «Про санкції»](#) визначена мета застосування спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкції): захист національних інтересів, національної безпеки, суверенітету і територіальної цілісності України, протидії терористичній діяльності, а також запобігання порушенню, відновлення порушених прав, свобод та законних інтересів громадян України, суспільства та держави. Преамбулою [Закону](#) визначено, що він був прийнятий виходячи з положень [Конституції України](#), Декларації про державний суверенітет України та загальновизнаних міжнародних норм і правил, констатуючи, що пріоритетами національних інтересів України є, зокрема,

Відповідно до частини 1 [статті 2 Закону України «Про заборону пропаганди російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії Російської Федерації як держави-терориста проти України, символіки воєнного вторгнення російського нацистського тоталітарного режиму в Україну»](#) російська федерація є державою-терористом, однією з цілей політичного режиму якої є геноцид Українського народу, фізичне знищення, масові вбивства громадян України, вчинення міжнародних злочинів проти цивільного населення, використання заборонених методів війни, руйнування цивільних об'єктів та об'єктів критичної інфраструктури, штучне створення гуманітарної катастрофи в Україні або окремих її регіонах.

Починаючи з 24.02.2022 балістичні та крилаті ракети, дрони-камікадзе рф майже щодня обстрілюють населені пункти України, цілеспрямовано завдаючи значної руйнації цивільній інфраструктурі, зокрема з метою залишення цивільного населення без електричної енергії, зв'язку, водо- та теплопостачання.

Резолюцією Європарламенту від 23 листопада 2022 року про визнання Російської Федерації державою-спонсором тероризму (2022/2896(RSP)) констатовано, зокрема що:

- з 2014 року, і зокрема після 24 лютого 2022 року, коли Росія поновила незаконну, неспровоковану та невинуватену загарбницьку війну проти України, її збройні сили здійснювали невинуватені удари по житловим районам та цивільній інфраструктурі, вбили тисячі українських цивільних осіб і здійснили терористичні акти по всій країні, спрямовані проти різних елементів цивільної інфраструктури, як-от житлові райони, школи, лікарні, залізничні станції, театри, а також мережі водопостачання та електричні мережі; оскільки ці

жорстокі та нелюдські діяння призводять до загибелі людей, страждань, руйнувань та переміщення осіб;

- російська федерація продовжує наполегливо порушувати принципи Статуту ООН, вчиняючи акти агресії проти суверенітету, незалежності та територіальної цілісності України, а також відверто та грубо порушуючи міжнародне гуманітарне право, серед іншого навмисно завдаючи ударів по цивільних об'єктах, які не повинні бути об'єктом нападу згідно зі частиною 1 статті 52 Додаткового протоколу I 1977 року до Женевських конвенцій 1949 року;

- російська федерація вже запустила понад 4 000 ракет проти України та обстріляла країну понад 24 000 разів, зокрема з території Білорусі; ракетні, безпілотні та артилерійські удари Росії на сьогоднішній день пошкодили або знищили 60 982 об'єкти цивільної інфраструктури по всій Україні, у тому числі 42 818 житлових будівель і будинків, 1 960 навчальних закладів і 396 медичних закладів, 392 культурних і 87 культових споруд, а також 5 315 об'єктів водопостачання та об'єктів електроенергетики; оскільки навмисні ракетні та безпілотні удари, здійснені Російською Федерацією, зокрема за допомогою безпілотників, поставлених Іраном, пошкодили або знищили близько 40% критичної енергетичної інфраструктури України;

- з жовтня 2022 року Росія по всій Україні завдає навмисних ударів по об'єктах критичної інфраструктури країни, щоб тероризувати населення та перекрити йому доступ до газу, електроенергії, води, Інтернету та інших основних товарів і послуг, що має особливо нищівні наслідки в зимовий період; мета цих ударів полягає в тому, щоб тероризувати населення України, придушити його опір і намір продовжувати захищати свою країну, а також змусити його прийняти окупаційну владу та погодитися на незаконну спробу анексії кількох регіонів України;

- вчинені російськими силами та проксі-силами дії, відповідають визначенню тероризму, ухваленому ЄС, Радою Безпеки ООН та Генеральною Асамблеєю ООН, що викладене в Резолюції Ради Безпеки ООН 1566 від 2004 року, Резолюції Генеральної Асамблеї ООН 49/60 від 9 грудня 1994 року та спільних позиціях Ради 2001/931/CFSP і 2009/468/CFSP;

У зв'язку з зазначеним Європарламент закликав Єврокомісію та держави-члени працювати над створенням всеосяжного міжнародного механізму компенсації, включно з міжнародним реєстром збитків, і активно співпрацювати з українською владою щодо цього питання; закликає Комісію та співзаконодавців завершити створення правового режиму, який дозволить конфіскацію російських активів, заморожених ЄС, та використовувати їх для усунення різних наслідків агресії росії проти України, включно з відбудовою України та виплатою компенсацій жертвам російської агресії.

Також Резолюцією Європарламенту від 29 лютого 2024 року про потребу непохитної підтримки ЄС для України після двох років агресивної війни Росії проти України (2024/2526(RSP) констатовано, зокрема що:

- з 24 лютого 2022 року Росія веде незаконну, неспровоковану й невинуватену повномасштабну агресивну війну проти України; війна Росії проти України розпочалася 2014 року з незаконної окупації та анексії Кримського півострова та подальшої окупації частин Донецької й Луганської областей; ця агресивна війна є кричущим і грубим порушенням Статуту ООН та основоположних принципів міжнародного права; дії Росії в Україні протягом останніх двох років продовжують загрожувати миру й безпеці в Європі та в усьому світі;

- мільйони українців, які втекли від агресії Росії, залишаються переміщеними в Україні та за її межами; понад 3,3 млн людей, включно з 800000 дітей, мешкають уздовж лінії фронту; щодня продовжуються бомбардування будинків, шкіл і лікарень; за даними Міжнародної організації з міграції, 2023 року кампанія росії зі знищення залишила майже 720000 людей в найбільш постраждалих частинах України без доступу до належного й безпечного житла; Управління ООН з координації гуманітарних справ повідомило, що в грудні 2023 року різко зросла кількість невибіркової атак на населені пункти України, й підкреслило стійку тенденцію щодо загибелі цивільних, руйнувань і виникнення гуманітарних потреб протягом 2023 року;

- воєнні злочини росії залишають травмованим все населення, тоді як 10 млн людей, за оцінками, піддаються ризику або живуть з розладами психічного здоров'я, а 3,9 млн людей, за оцінками, страждають від помірних і важких симптомів, що вимагають лікування психічних розладів, депресії, тривоги і посттравматичного стресового розладу;

- 2023 року повідомлялося про 227 інцидентів, що вплинули на гуманітарні операції в країні, під час яких 50 гуманітарних працівників загинули або дістали поранень, включно з 11 особами, що загинули під час виконання службових обов'язків;

- за консервативними оцінками Моніторингової місії ООН з прав людини в Україні, майже за два роки широкомасштабного вторгнення Росії в Україну понад 10000 цивільних загинули і майже 20000 осіб дістали поранень, проте Управління Верховного комісара ООН з прав людини (УВКПЛ) вважає, що реальні цифри значно вищі;

- українські діти під час цієї війни платять найвищу ціну, тому що понад 520 українських дітей було вбито, понад 1226 поранено, 1,8 млн були змушені переїхати до сусідніх країн як біженці, а 2,5 млн стали внутрішньо переміщеними в межах України.

У зв'язку з зазначеним Європарламент закликав Раду ЄС продовжувати і розширювати політику санкцій проти Росії та Білорусі, одночасно здійснюючи моніторинг, перегляд і посилення її ефективності та впливу; закликав Комісію та держави-члени забезпечити швидке впровадження та суворе виконання всіх 13 пакетів санкцій.

Вказані положення Резолюцій кореспондуються з положеннями [Закону України «Про санкції»](#), зокрема щодо застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 [статті 4 Закону](#), та стягнення в дохід держави активів осіб, що сприяють завданню істотної шкоди національній безпеці України шляхом проведення діяльності інформаційного характеру, спрямованої на підтримку державної політики рф на території України.

Слід зазначити, що санкції такого виду (таргетовані, секторальні, персональні) набувають міжнародного поширення не тільки у зв'язку із глобалізацією світової економіки, а і через все більш зростаючу тривогу світового співтовариства щодо міцності режимів, які вчиняють дії на порушення загального світового порядку. Віднедавна таргетовані санкції стали ключовим інструментом багатосторонньої дипломатії. Вони є результатом академічної та дипломатичної дискусії, розглядаються як «розумні», адже мають ряд переваг в порівнянні з загальними економічними санкціями - у разі ефективного застосування, вони приносять менше економічних втрат країнам-ініціаторам; їх можна "підлаштовувати" та видозмінювати відповідно до ситуації, що означає більшу маневреність; на відміну від всеохоплюючих санкцій, вони не призводять до негативних ефектів, яких країни-ініціатори прагнуть запобігти для надання санкціям більшої легітимності; вражають напряду осіб, від яких залежить вирішення проблемного питання; таргетовані санкції слугують сигналом для політичних лідерів.

У цьому випадку стягнення в дохід держави активу, щодо якого Відповідач може здійснювати дії, тотожні за змістом праву власності, сприятиме досягненню мети [Закону України «Про санкції»](#), а саме: 1) недопущенню використання власності на шкоду Україні, 2) формуванню ресурсів для мінімізації та усунення гуманітарних наслідків руйнування цивільної інфраструктури України, 3) компенсації заподіяної шкоди жертвам злочинів, вчинюваних державою-агресором за підтримки Відповідача.

5.2.9. Щодо пропорційності стягнення активів в дохід держави визначеній в [Законі](#) меті

Будь-які заходи спеціального характеру, які вводяться державою, потерпілою від порушень міжнародного права, мають бути правомірними, тобто відповідати цілям та принципам міжнародного права. Без цього вони перетворюються на політичний інструмент впливу. Ключова мета санкції полягає в тому, щоб спонукати відповідальний суб'єкт міжнародного права

припинити міжнародне правопорушення та виконати покладені на нього зобов'язання. Таке спонукання може мати прямий характер (накладення санкції безпосередньо на державу порушницю міжнародного права) так і опосередкований - застосування спеціальних заходів до окремих фізичних і юридичних осіб, що сприяють відповідному правопорушенню.

Оскільки український законодавець визначив правовий, а не політичний механізм застосування санкції у виді стягнення активів в дохід держави, Суд має дослідити дотримання умов правомірності з точки зору пропорційного характеру санкції і наслідків правопорушення. Ухвалюючи рішення про застосування примусових заходів такого виду, Суд має переконатися, що запроваджуваний режим санкцій є еквівалентним масштабу та небезпеці, що несе правопорушення, у відповідь на яке він запроваджується, і не перевищує ті негативні наслідки, які заподіяні протиправною поведінкою держави-агресора чи окремих суб'єктів, пов'язаних з нею.

Санкції встановлюються не з метою покарання, а з метою спонукати державу-правопорушницю припинити протиправну дію. На цьому наголошується в резолюції Генеральної Асамблеї ООН №242 від 26 вересня 1997 року, у якій, зокрема, зазначається, що мета санкцій полягає в тому, щоб сторона, яка ставить під загрозу міжнародний мир та безпеку, змінила свою поведінку, а не в тому, щоб її покарати.

Адміністративна санкція у виді стягнення в дохід держави активів конкретних осіб, запроваджена законодавством України у відповідь на дії російської федерації, очевидно передбачає втручання у їх право власності. Отже, Суд в кожному конкретному випадку стягнення активів в дохід держави має дослідити питання пропорційності такого втручання.

Відповідно до [статті 41 Конституції України](#) кожен має право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності. Ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності. Право приватної власності є непорушним.

Зазначене кореспондується зі статтею 1 Першого (додаткового) протоколу до [Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод](#) 1950 року, яка визначає, що кожна фізична або юридична особа має право мирно володіти своїм майном. Ніхто не може бути позбавлений своєї власності інакше як в інтересах суспільства і на умовах, передбачених [законом](#) і загальними принципами міжнародного права. Проте це право не є абсолютним та може підлягати таким формальностям, умовам, обмеженням або санкціям, що встановлені [законом](#) і є необхідними в демократичному суспільстві в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадської безпеки, для запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я чи моралі, для захисту репутації чи прав інших осіб, для запобігання розголошенню

конфіденційної інформації або для підтримання авторитету й безсторонності суду.

Пропорційність в питанні застосування санкції у виді стягнення активів в дохід держави слід розглядати через співвідношення публічних інтересів держави України і приватних інтересів конкретного власника.

Відповідно до усталеної практики Європейського суду з прав людини стаття 1 Першого протоколу до Конвенції містить три окремі норми: перша, що виражається в першому реченні першого абзацу та має загальний характер, закладає принцип мирного володіння майном. Друга норма, що міститься в другому реченні того ж абзацу, охоплює питання позбавлення права власності та обумовлює його певними критеріями. Третя норма, що міститься в другому абзаці, визнає право договірних держав, серед іншого, контролювати використання майна в загальних інтересах. Друга та третя норми, які стосуються конкретних випадків втручання у право мирного володіння майном, повинні тлумачитися у світлі загального принципу, закладеного першою нормою (див. *mutatis mutandis* рішення ЄСПЛ у справі «East/West Alliance Limited» проти України» від 23 01 2014 (*East/West Alliance Limited v. Ukraine*, заява No 19336/04), § 166?168).

Критеріями сумісності заходу втручання у право на мирне володіння майном із гарантіями статті 1 Першого протоколу до Конвенції є те, чи ґрунтувалося таке втручання на національному [законі](#), чи переслідувало легітимну мету, що впливає зі змісту вказаної статті, а також чи є відповідний захід пропорційним легітимній меті втручання у право.

Суд зазначає, що обмеження Відповідача у праві володіти, користуватися та розпоряджатися належним йому майном шляхом стягнення в дохід держави активу ґрунтується на вимогах та відповідає підставам, меті і порядку його застосування, що визначені, зокрема, [Законом України «Про санкції»](#).

Захід у виді стягнення активів в дохід держави є винятковим заходом, обумовленим гостротою становища та необхідністю досягнення цілей - захисту національних інтересів, національної безпеки, суверенітету і територіальної цілісності України, протидії терористичної діяльності, а також запобігання порушенню, відновлення порушених прав, свобод та законних інтересів громадян України, суспільства та держави, в умовах правового режиму воєнного стану.

Застосування вказаних заходів відповідає критерію «необхідності у демократичному суспільстві», оскільки у їх запровадженні, з огляду на визнані факти військової агресії щодо України, існує нагальна потреба.

Таке втручання має легітимну мету - забезпечити контроль за активами особи, яка несе і в подальшому може нести потенційну загрозу національним

інтересам України, її суверенітету та територіальній цілісності і через це стримати агресивні дії РФ; припинити підтримку її нинішнього політичного режиму шляхом удару по фінансовим можливостям «прихильників» такої політики; забезпечити здійснення швидкого та ефективного відшкодування збитків, завданих жертвам агресії за рахунок коштів, отриманих від конфіскації.

У цій справі Суд враховує співмірність застосування такої санкції, як стягнення активів в дохід держави, із шкодою, завданою інтересам суспільства діями відповідача. Так, Судом встановлено, що Відповідач веде активну публічну діяльність із поширення ідей проросійської спрямованості з метою посіяти необмеженому колу людей викривлене уявлення про історичне минуле України та близькість Росії. Підтримуючи політику проросійського режиму та заперечуючи факт збройної агресії, ігноруючи в інформаційному просторі суверенітет України, її історичне минуле та сучасні прагнення до незалежності, відповідач інформаційним чином сприяє продовженню цієї агресії, подальшої окупації територій України, великої кількості загиблих як серед цивільного населення, так і серед військових, знищення цілих населених пунктів, житлових кварталів, об'єктів критичної інфраструктури, знищенню та викраденню історико-культурних пам'яток України, економічної нестабільності України, зменшення рівня життя населення, погіршення економічної, інвестиційної та туристичної «привабливості» України.

У контексті викладеного Суд враховує інформацію, яка публікується Управлінням Верховного комісара ООН з прав людини щодо втрат серед цивільних осіб після початку вторгнення російської федерації на територію України. Ці відомості є загальновідомими, широко освітленими у ЗМІ, не потребують доказування в силу частини третьої [статті 78 КАС України](#). Так на офіційному веб-сайті ООН опубліковано таку інформацію станом на грудень 2024 року:

З 24 лютого 2022 року по 30 листопада 2024 року УВКПЛ ООН зафіксувало 40176 випадків загибелі або поранення цивільних осіб в Україні: 12 340 загиблих і 27 836 поранених. Зруйновані 80 медичних закладів, 632 пошкоджено, та 333 закладів освіти, 1215 пошкоджено.

Більшість зафіксованих втрат серед цивільних осіб спричинено застосуванням вибухової зброї з великою зоною ураження, включаючи обстріли з важкої артилерії та реактивних систем залпового вогню, а також ракетні та авіа удари.

ММПЛУ вважає, що фактичні цифри є значно вищими, оскільки багато повідомлень, зокрема з певних місць і з періоду відразу після 24 лютого 2022 року, все ще очікують на підтвердження. Це стосується, наприклад, Маріуполя (Донецька область), Лисичанська, Попасної та Сєверодонецька (Луганська область), де повідомлялося про високі жертви серед цивільних осіб та пошкодження цивільної інфраструктури. Збільшення загальних цифр у цьому

оновленні порівняно з попереднім оновленням пов'язане не лише з втратами, які сталися протягом звітного періоду, оскільки УВКПЛ також продовжує підтверджувати втрати та пошкодження цивільної інфраструктури, які сталися до звітного періоду.

Україна має суверенне право на захист суверенітету і територіальної цілісності, що закріплено, зокрема у [Конституції України](#), Декларації про державний суверенітет України та загальновизнаних міжнародних нормах і правилах. При цьому, положення [статті 1 Закону України «Про санкції»](#) дозволяють державі застосовувати спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції) з метою захисту національних інтересів, національної безпеки, суверенітету і територіальної цілісності України, протидії терористичній діяльності, а також запобігання порушенню, відновлення порушених прав, свобод та законних інтересів громадян України, суспільства та держави.

У прямому володінні відповідача перебувають декілька земельних ділянок на території України, транспортний засіб, зареєстрований в Україні, майнові права на об'єкти інтелектуальної власності, частку у статутному капіталі українського товариства, зброю та грошові кошти на банківських рахунках в банківських установах України. Водночас Відповідач маючи активну проросійську позицію, з 2014 року перебуває на території країни-агресора, не проживає за адресою реєстрації на території України, не користується цим рухомим та нерухомим майном та не цікавиться його долею. Таким чином, ставлення відповідача до майна, яке просить стягнути Позивач, свідчить про відсутність його цінності і важливості для нього. За таких умов застосування санкції у виді стягнення в дохід держави активу, який є предметом позову, не призведе до суттєвого погіршення майнового стану Відповідача, і одночасно заблокує можливості вчиняти за рахунок цих активів дії на шкоду Україні. Водночас в умовах триваючої збройної агресії рф проти України такі цілі застосування санкції співвідносяться з інтересами суспільства. Вказані активи після відчуження в дохід держави зможуть використовуватися для покриття збитків, спричинених військовими діями, відновлення української економіки та інших потреб. Адже свідоме підтримання війни кореспондується з обов'язком країни-агресора та її представників, які прямо чи опосередковано підтримують збройну агресію, відшкодувати заподіяні збитки.

Відтак, суд дійшов висновку про відповідність суспільним інтересам та пропорційність таких обмежувальних заходів, як стягнення активів, які належать відповідачу, оскільки таке позбавлення права власності здійснюється виключно в інтересах суспільства, з врахуванням публічного інтересу.

6. Заходи забезпечення

Відповідно до ухвали Вищого антикорупційного суду у провадженні № 2-аз/991/18/24 (справа № 991/13382/24) від 02.12.2024:

- заборонено державним реєстраторам вчинення реєстраційних дій, прямо передбачених [Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань»](#), щодо 59% частки в статутному капіталі товариства з обмеженою відповідальністю «ЗОЛОТА ФІШКА» (код ЄДРПОУ: 33295171), якою володіє ОСОБА_1 ;
- заборонено органам державної реєстрації прав на нерухоме майно, державним реєстраторам прав на нерухоме майно, державним реєстраторам органів місцевого самоврядування, особам, які виконують функції державного реєстратора прав на нерухоме майно, вчиняти будь-які реєстраційні дії (реєстрацію прав власності, скасування реєстрації права власності та інших речових прав, у тому числі реєстрацію правочинів щодо відчуження, передачі у володіння та користування третім особам та інше) стосовно: земельної ділянки з кадастровим номером 1824080400:05:000:0167, загальна площа 0.97 га, цільове призначення - для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, місцезнаходження земельної ділянки: Брониківська сільська рада; земельної ділянки з кадастровим номером 1824080400:05:000:0168, загальна площа 0.8999 га, цільове призначення - для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, місцезнаходження земельної ділянки: Брониківська сільська рада; земельної ділянки з кадастровим номером 1824080400:05:000:0332, загальна площа 0.18 га, цільове призначення - для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, місцезнаходження земельної ділянки: Брониківська сільська рада; земельної ділянки з кадастровим номером 1824080400:05:000:0333, загальна площа 0.18 га, цільове призначення - для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, місцезнаходження земельної ділянки: Брониківська сільська рада;
- заборонено Головному сервісному центру Міністерства внутрішніх справ України здійснювати перереєстрацію прав (реєстрацію прав власності, скасування реєстрації права власності та інших речових прав, у тому числі реєстрацію правочинів щодо відчуження, передачі у володіння та користування третім особам та інше) щодо транспортного засобу SKODA OCTAVIA ELEGANCE 1.8, VIN: НОМЕР_5 , номер двигуна: НОМЕР_6 , номер та серія знака: НОМЕР_7 , свідоцтво про реєстрацію: НОМЕР_8 , дата реєстрації: 14.05.2004;
- заборонено органам Національної поліції України здійснювати перереєстрацію, зняття з обліку, окрім зняття з обліку та взяття на облік на підставі свідоцтва про спадщину, видачу дозволів на зброю, дозволи на яку видані ОСОБА_1 , а саме: мисливської нарізної зброї «Z-10», к-р 308 Win, № НОМЕР_2 , зареєстрованої в ГУНП у м. Києві за дозволом № НОМЕР_20; пристрою вітчизняного виробництва для відстрілу набоїв, споряджених гумовою кулею марки «ПМ-Т», к-р 9 мм, № НОМЕР_3 , який зареєстрований в ГУНП у м. Києві за дозволом № НОМЕР_18; мисливської гладкоствольної

зброї «ТОЗ-34Р», к-р 12, № НОМЕР_4 , зареєстрованої у Шевченківському УП ГУНП України в м. Києві за дозволом № НОМЕР_19;

- заборонено державній організації «Український національний офіс інтелектуальної власності та інновацій» (УКРНОІВІ) здійснювати перереєстрацію об'єктів прав інтелектуальної власності, а саме: опис телепроєкту (передачі) «ІНФОРМАЦІЯ_7» за свідоцтвом про реєстрацію авторського права на твір від 26.04.2010 № НОМЕР_9; опис телепроєкту (передачі) «ІНФОРМАЦІЯ_8» за свідоцтвом про реєстрацію авторського права на твір від 26.04.2010 № НОМЕР_10 ; опис телепроєкту (передачі) «ІНФОРМАЦІЯ_9» за свідоцтвом про реєстрацію авторського права на твір від 26.04.2010 № НОМЕР_11 ; опис телепроєкту (передачі) «ІНФОРМАЦІЯ_10» за свідоцтвом про реєстрацію авторського права на твір від 14.05.2010 № НОМЕР_12 ; опис телепроєкту (передачі) «ІНФОРМАЦІЯ_11» за свідоцтвом про реєстрацію авторського права на твір від 14.05.2010 № НОМЕР_13 ; опис телепроєкту (передачі) «ІНФОРМАЦІЯ_12» за свідоцтвом про реєстрацію авторського права на твір від 14.05.2010 № НОМЕР_14 ; опис телепроєкту (передачі) «ІНФОРМАЦІЯ_13» за свідоцтвом про реєстрацію авторського права на твір від 26.04.2010 № НОМЕР_15 ;

- заборонено акціонерному товариству «ОТП БАНК» (код ЄДРПОУ: 21685166, МФО: 300528) на списання (перерахування) коштів, розміщених на рахунках: № НОМЕР_16 , відкритому в АТ «ОТП БАНК», у розмірі 122,54 доларів США; № НОМЕР_17 , відкритому в АТ «ОТП БАНК», у розмірі 457 грн 89 коп.

7. Судові витрати

Відповідно до частини 2 [статті 139 КАС України](#), при задоволенні позову суб'єкта владних повноважень з відповідача стягуються виключно судові витрати суб'єкта владних повноважень, пов'язані із залученням свідків та проведенням експертиз. Враховуючи відсутність доказів понесення Міністерством юстиції України витрат, пов'язаних із залученням свідків та проведенням експертиз, а також ту обставину, що позивач звільнений від сплати судового збору на підставі пункту 25 частини 1 [статті 5 Закону України «Про судовий збір»](#), відсутні підстави для розподілу судових витрат.

8. Порядок звернення судового рішення до виконання

Згідно з пунктом 6 частини 1 [статті 244 КАС України](#) при ухваленні рішення суд серед іншого вирішує чи є підстави допустити негайне виконання рішення.

Перелік рішень, які виконуються негайно, наведений у [статті 371 КАС України](#). Рішення у справі про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 [статті 4 Закону України «Про санкції»](#), не належить до судових рішень, які виконуються негайно. Тому суд не знаходить підстав для допущення негайного виконання рішення.

За положеннями частини 3 [статті 5-1 Закону України «Про санкції»](#) рішення суду про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 [статті 4 Закону України «Про санкції»](#), в день набрання ним законної сили надсилається Фонду державного майна України для здійснення повноважень у сфері управління активами, щодо яких ухвалено судове рішення про застосування такої санкції, а також до апарату Ради національної безпеки і оборони України, Кабінету Міністрів України.

Згідно з частиною 1, 2 [статті 372 КАС України](#) у разі необхідності спосіб, строки і порядок виконання можуть бути визначені у самому судовому рішенні. Так само на відповідних суб`єктів владних повноважень можуть бути покладені обов`язки щодо забезпечення виконання рішення. Судове рішення, яке набрало законної сили, є підставою для його виконання.

З огляду на особливості цієї категорії справ суд вважає, що рішення про застосування санкції звертається Вищим антикорупційним судом до виконання в день набрання ним законної сили шляхом направлення до Фонду державного майна України для здійснення повноважень у сфері управління активами, щодо яких ухвалено судове рішення про застосування такої санкції, а також до апарату Ради національної безпеки і оборони України, Кабінету Міністрів України.

Керуючись статтями [243-246](#), [255](#), [268-272](#), [283-1 Кодексу адміністративного судочинства України](#), статтями [2](#), [4](#), [5](#), [5-1 Закону України «Про санкції»](#), Суд

ВИРІШИВ:

1. Позовну заяву Міністерства юстиції України до ОСОБА_1 задовольнити.
2. Застосувати до ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_1 (проживає за адресою: АДРЕСА_1 , зареєстрований за адресою: АДРЕСА_2 , громадянина України), санкцію, передбачену пунктом 1-1 частини першої [статті 4 Закону України «Про санкції»](#).
3. Стягнути у дохід держави активи, які належать ОСОБА_1 , а саме:
 - земельну ділянку з кадастровим номером 1824080400:05:000:0167, загальна площа 0,97 га, цільове призначення - для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, місцерозташування земельної ділянки: Брониківська сільська рада;
 - земельну ділянку з кадастровим номером 1824080400:05:000:0168, загальна площа 0,8999 га, цільове призначення - для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, місцерозташування земельної ділянки: Брониківська сільська рада;
 - земельну ділянку з кадастровим номером 1824080400:05:000:0332, загальна площа 0,18 га, цільове призначення - для ведення товарного

сільськогосподарського виробництва, місцезоташування земельної ділянки:
Брониківська сільська рада;

- земельну ділянку з кадастровим номером 1824080400:05:000:0333, загальна площа 0,18 га, цільове призначення - для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, місцезоташування земельної ділянки:
Брониківська сільська рада;
- мисливську нарізну зброю «Z-10», к-р 308 Win, № НОМЕР_2 , зареєстровану в ГУНП у м. Києві за дозволом № НОМЕР_20;
- пристрій вітчизняного виробництва для відстрілу набоїв споряджених гумовою кулею марки «ПМ-Т», к-р 9 мм, № НОМЕР_3 , зареєстрований в ГУНП у м. Києві за дозволом № НОМЕР_18;
- мисливську гладкоствольну зброю «ТОЗ-34Р», к-р 12, № НОМЕР_4 , зареєстровану у Шевченківському УП ГУНП України в м. Києві за дозволом № НОМЕР_19;
- транспортний засіб SKODA OCTAVIA ELEGANCE 1.8, VIN: НОМЕР_5 , номер двигуна: НОМЕР_6 , номер та серія знака: НОМЕР_7 , свідоцтво про реєстрацію: НОМЕР_8 , дата реєстрації: 14.05.2004;
- майнові права на опис телепроекту (передачі) «ІНФОРМАЦІЯ_7» за свідоцтвом про реєстрацію авторського права на твір від 26.04.2010 № НОМЕР_9 ;
- майнові права на опис телепроекту (передачі) «ІНФОРМАЦІЯ_8» за свідоцтвом про реєстрацію авторського права на твір від 26.04.2010 № НОМЕР_10 ;
- майнові права на опис телепроекту (передачі) «ІНФОРМАЦІЯ_9» за свідоцтвом про реєстрацію авторського права на твір від 26.04.2010 № НОМЕР_11 ;
- майнові права на опис телепроекту (передачі) «ІНФОРМАЦІЯ_10» за свідоцтвом про реєстрацію авторського права на твір від 14.05.2010 № НОМЕР_12 ;
- майнові права на опис телепроекту (передачі) «ІНФОРМАЦІЯ_11» за свідоцтвом про реєстрацію авторського права на твір від 14.05.2010 № НОМЕР_13 ;
- майнові права на опис телепроекту (передачі) «ІНФОРМАЦІЯ_12» за свідоцтвом про реєстрацію авторського права на твір від 14.05.2010 № НОМЕР_14 ;

- майнові права на опис телепроекту (передачі) «ІНФОРМАЦІЯ_13» за свідоцтвом про реєстрацію авторського права на твір від 26.04.2010 № НОМЕР_15 ;

- 59% частки у статутному капіталі Товариства з обмеженою відповідальністю «ЗОЛОТА ФІШКА» (код ЄДРПОУ: 33295171);

- грошові кошти, що розміщені на рахунку № НОМЕР_16 в АТ «ОТП БАНК», у розмірі 122,54 доларів США;

- грошові кошти, що розміщені на рахунку № НОМЕР_17 в АТ «ОТП БАНК», у розмірі 457 грн 89 коп.

4. Копію рішення не пізніше наступного дня після ухвалення надіслати учасникам справи та опублікувати на офіційному веб-сайті Вищого антикорупційного суду (<https://hcac.court.gov.ua/>).

5. Рішення суду в день набрання ним законної сили надіслати Фонду державного майна України для здійснення повноважень у сфері управління активами, щодо яких ухвалено судове рішення про застосування такої санкції, а також до апарату Ради національної безпеки і оборони України, Кабінету Міністрів України.

6. Рішення набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги, рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови судом апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

7. Апеляційна скарга на рішення може бути подана до Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду протягом п`яти днів з дня його проголошення. Особи, які не були присутні при проголошенні зазначеного рішення, мають право його оскаржити протягом п`яти днів із дня публікації рішення на офіційному веб-сайті Вищого антикорупційного суду.

8. Повний текст рішення складений 25.12.2024.

Головуючий суддя

Віра МИХАЙЛЕНКО

Судді:

Тимур ХАМЗІН

Сергій МОЙСАК

Покликання на рішення суду в Єдиному державному реєстрі судових рішень:
<https://reyestr.court.gov.ua/review/124048002>